

فوتبالی که پول اردو هم ندارد

آرزوی محال

آسیان سعیدی
خبرنگار

سپاهان

سپاهان یکی از معدود تیم‌هایی است که هر ساله برای پیش بردن روند آماده‌سازی خودش برای حضور در فصل جدید فوتبال ایران به اردوی خارجی می‌رود. اتفاقی که فصل گذشته هم برای آنها رخ داد و زردپوشان اصفهانی با ژوزه مورایس پرتغالی به ترکیه رفتند. سپاهان هم مانند دیگر تیم‌های ایرانی در اردوی ترکیه چند بازی تدارکاتی برگزار کرد و با توجه به نتایج یکی از بهترین عملکردها را در میان تیم‌های ایرانی داشت.

تراکتور

سفر تیم فوتبال تراکتور برای برگزاری اردوی تدارکاتی پیش فصل به کشور ترکیه با توجه به روابطی که محمدرضا زنوزی در آن کشور دارد، تبدیل به یک امر همیشگی شده. اتفاقی که شاگردان بردیف آن را هم در تابستان رقم زدند و هم در زمستان. زمانی که جام جهانی ۲۰۲۲ به میزبانی قطر در حال برگزاری بود، به این کشور رفتند و جزو معدود تیم‌های ایرانی بودند که در زمستان هم به اردوی خارجی رفتند.

نداشتن زمین و چمن مطلوب در ایران که مهم‌ترین ابزار برای پیاده کردن انگاره‌های تاکتیکی است، به کشورهای همسایه پناه می‌برند تا در یک چمن مطلوب و مخملی و امکانات استاندارد بتوانند به تیم نزدیکتر شده و تفکرات خود را در تیم پیاده کنند. این فرمول وارداتی در ادامه به مربیان داخلی هم سرایت کرد و اردوهای خارجی پای ثابت برنامه‌های تیم‌های ایران در تمرینات پیش فصل شد. افرات در این حوزه به جایی رسید که معمولاً در طول فصل برخی از تیم‌ها ۲ اردوی خارجی را در روزهای پیش فصل در دستور کار قرار می‌دادند؛ اتفاقی که البته

به هزینه‌هایش چندان نمی‌ارزید و حتی در تیم‌های کم‌بضاعت و پایین جدولی بدل به یک عرف شده بود. جهش افسار گسیخته دلار و تورم باور نکردنی اما این فرصت را از فوتبال ایران و تیم‌های لیگ برتری گرفته و دیگر برخلاف سال‌های گذشته کمتر تیمی به اردوی خارجی می‌رود. چه آنکه اقامت یک هفته‌ای یک تیم در کشوری همچون ترکیه چند صد هزار دلار هزینه در بر دارد که با قیمت دلار ستر به فلک می‌کشد و مقرون به صرفه نیست. در حال حاضر تنها دو باشگاه ایرانی اردوی خارجی دارند؛ تراکتور و سپاهان. دو تیم متمول

که در این وانفسا هزینه کردن برای آنها دغدغه نیست و نکته اینکه هر دو نیز مربی خارجی دارند. اما سایر تیم‌ها از سرخابی‌های پایتخت گرفته تا سایر تیم‌ها از چنین هزینه‌کرد کوچکی عاجز و ناتوانند.

این همان اتفاقی است که یک بار دیگر از ورزشکستگی فوتبال ایران در بخش اقتصادی خبر می‌دهد. فوتبالی که حتی توانایی برپایی یک اردوی خارجی یک هفته‌ای را ندارد و با این بدنه اقتصادی نحیف می‌خواهد در آسیا به موفقیت برسد. اتفاقی که یک آرزوی محال است.

اردوهای که آب رفت

کفگیرهایی که ته دیگ خورد

امیررضا همایون
خبرنگار

کمتر از ۲۰ روز تا آغاز بیست و سومین دوره لیگ برتر فوتبال ایران باقی مانده. در فصل‌های گذشته در این مقطع بسیاری از تیم‌های حاضر در لیگ برتر فوتبال برای برگزاری اردوی آماده‌سازی به خارج از ایران رفته بودند. اتفاقی که امسال تنها دو تیم متمول سپاهان و تراکتور آن را انجام دادند که مشکل مالی ندارند و در ادامه نساجی و مس رفسنجان هم به آنها اضافه شدند تا تنها ۴ تیم لیگ برتری اردوی خارجی داشته باشند... آنچه نشان می‌دهد کفگیر بسیاری از تیم‌ها از جهت توافق کردن با یک اسپانسر برای برگزاری اردوی پیش فصل در یکی از کشورهای خارجی از جمله ترکیه ناکام مانده. به همین بهانه روند اردوهای خارجی تیم‌های حاضر در مهم‌ترین تورنمنت فوتبال ایران در سال‌های گذشته نسبت به امسال را بررسی می‌کنیم.

استقلال

پس از ناکام ماندن در جذب نگونام به عنوان سرمربی، مصطفی آجرلو مدیرعامل وقت آبی‌پوشان با ریکاردو ساپینتو پرتغالی برای هدایت این تیم به توافق رسید. پس از رسیدن ریکاردو به تهران تمرینات آغاز شد و این تیم فعالیتش در بازار نقل و انتقالات را آغاز کرد. پس از اتمام تمام این موارد آبی‌پوشان تهران را به مقصد استانبول برای برگزاری اردوی پیش فصل ترک کردند. اردویی که ساپینتو در جریان آن به اولین پیروزی‌اش با آبی‌پوشان تهرانی رسید تا این تیم شروع فوق‌العاده‌ای با مرد عصیانگر پرتغالی داشته باشد. البته استقلال پس از پیروزی در بازی اول، دو شکست را تجربه کرد.

نساجی و هوادار

در فصل آماده‌سازی گذشته دو تیم نساجی و هوادار که در آن مقطع هدایت‌شان بر عهده حمید مطهری و ساکت الهامی بود برای برگزار کردن اردوی پیش فصل به ترکیه سفر کرده بودند. سفری که البته یکی از جنجالی‌ترین و پرحاشیه‌ترین اردوهای تاریخ فوتبال ایران را رقم زد. جایی که این دو تیم در یک هتل اسکان داشتند و ساکت الهامی و حمید مطهری با یکدیگر بر سر مسأله‌ای کوچک در هتل درگیر شدند. اتفاقی که باعث به وجود آمدن یک جنجال بزرگ برای دو تیم شد و حتی پای کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال را هم به این موضوع باز کرد تا هوادار و نساجی یکی از پرحاشیه‌ترین اردوهای خارجی تاریخ فوتبال ایران را در کشور ترکیه برگزار کرده باشند.

فولاد

جواد نگونام که در بسیاری از مواقع اردوهای پیش فصل تیم‌هایش را در کردان کرج برگزار می‌کرد، برای آماده‌سازی تیم پرستاره‌اش تصمیم گرفت فولادی‌های ایران را به ترکیه ببرد. اردویی که به هیچ عنوان نتیجه مطلوبی با وجود آن همه ستاره‌های گرانیقیمتی که خریده شده بودند، نداشت. موضوعی که شاید یکی از دلایل آن شایعات پیشنهاد استقلال به جواد نگونام و برهم خوردن تمرکز وی بود.

آلومینیوم

تیم فوتبال آلومینیوم برای اردوی خارجی در فصل گذشته شرایط عجیبی را سپری کرد، به گونه‌ای که شاگردان رحمتی برای اردوی پیش فصل که به گمان بسیاری مهم‌تر از اردوی نیم فصل است، به خارج از کشور نرفتند. اتفاقی که در میانه جام جهانی برای آنها افتاد و شاگردان رحمتی در آذر سال گذشته ایران را برای برگزاری یک اردوی ۱۰ روزه در این کشور ترک کردند. موضوعی که رخ دادش بسیار عجیب بود.

گل‌گهر

گل‌گهر که همواره تمریناتش را در تهران پیگیری می‌کرد، پس از یک مصاف تدارکاتی مقابل مس کرمان به سیرجان رفت. گل‌گهری‌ها در تابستان گذشته پس از چند روز تمرین در سیرجان به تهران بازگشتند و برای برگزاری اردوی نهایی به ترکیه رفتند.

نکته جالب توجه اینکه در فصل گذشته ۸ تیم از ۱۶ تیم حاضر در لیگ برتر فوتبال کشورمان اردوی خارجی را تجربه کردند اما در این فصل تنها ۴ تیم نساجی، مس رفسنجان، سپاهان و تراکتور موفق شدند مجوز برگزار کردن اردوی خارجی را از شورای برون‌مرزی وزارت ورزش کسب کنند. اتفاقی که نشان می‌دهد شرایط اقتصادی روی باشگاه‌های ورزشی و بخصوص فوتبال تأثیر گذاشته است.

اردوی خارجی تعطیل

شهرهای خوش آب و هوا مثل شهرکرد، کردان کرج، تهران و... اردو بزنند. به این ترتیب حالا فقط تیم‌هایی مثل تراکتور، سپاهان، مس رفسنجان و شاید هم نساجی مازندران اردوی خارجی خواهند داشت. تراکتور و سپاهان راهی ترکیه شدند. مس رفسنجان در ارمنستان اردو زد و نساجی هم احتمالاً به ترکیه برود. این در حالی است که سال‌های گذشته اکثر تیم‌ها اردوی خارجی داشتند و حتی در نیم فصل هم ترجیح می‌دادند خارج از ایران اردو بزنند اما حالا صنعت‌نفت آبادان در شهرکرد اردو برپا کرد و دیگر تیم‌های شهرستانی اکثراً به تهران آمدند تا از امکانات پایتخت استفاده کنند و البته بازی‌های تدارکاتی خوبی داشته باشند. مس‌های که نشان از مشکلات مالی در فوتبال ایران دارد. آن هم در روزهایی که اکثر قراردادهای نجومی است.

سمیرا شیرمردی

روزنامه نگار

چند سال پیش اکثر کارشناسان فوتبال به اینکه تیم‌های لیگ برتری اردوی خارجی برپا می‌کنند، انتقاد داشتند و فکر می‌کردند بهتر است از امکانات داخل کشور استفاده کرد. در واقع، آن سال‌ها شرایط به گونه‌ای بود که کمتر تیمی در ایران اردوی پیش فصل می‌زد و اکثراً راهی ترکیه، ارمنستان و گاهی گرجستان می‌شدند. حالا شرایط کاملاً متفاوت شده و حتی نسبت به فصل قبل، تیم‌های کمتری اردوی خارجی برپا می‌کنند. قرار بود پرسپولیس راهی ترکیه شود تا در آنجا اردو بزند اما مشکلات مالی اجازه نداد. دیگر تیم‌ها هم با یکسری مشکلات دیگر مواجه شدند که ترجیح دادند حالا در ایران و

بازیکنان آنچنانی نمی‌خواهیم، اما حداقل‌ها باید باشد. در فوتبال ایران بین تیم اول و پنجم تفاوتی نیست و تنها چند بازیکن خلاق هستند که نتیجه را عوض می‌کنند. بین استقلال و تیم هوادار چقدر تفاوت وجود داشت؟ هوادار چقدر هزینه کرد و استقلال چقدر متحمل هزینه شد؟ دلالت‌ها نقش زیادی در تبلیغات برای بازیکنان دارند و الکی بازیکن را گند می‌کنند. بازیکن می‌خواهد برود، ولی با چند روز نمایش توسط دلال‌ها به تیم قبلی‌اش برمی‌گردد و قرارداد جدید می‌بندد. تازمانی که دلال بازی باشد فوتبال ما نکانی نمی‌خورد. چرا باید بازیکن دو میلیاردی قرارداد ۲۰ میلیاردی داشته باشد؟ آن بازیکن چه آورده‌ای برای فوتبال ایران داشته است؟ بازیکن را با چند میلیارد می‌گیرند و روی نیمکت می‌نشانند و بازی‌اش نمی‌دهند.

باید یقه کسی را که فیش جعلی فرستاده بگیرند؛ می‌خواهد فتح‌الله‌زاده باشد یا هر فرد دیگری. مگر استقلال تیم محلی است که این رفتارها را می‌کنند؟ آدم دلش برای استقلال و مگر آن. نگونام می‌دانست استقلال مشکل دارد. آیا همه چیز در این باشگاه روتین است؟ صحبت‌های نگونام درباره یک «بچه» عجیب است، ما این چیزها را فقط می‌شنویم. مگر آن بچه چه قدرتی دارد که می‌تواند تیم را نابود کند؟ مشکل استقلال پول است نه این بچه! باید بودجه‌ای مشخص کنند و هزینه‌ها معلوم باشد. هر سال این مشکل را داریم. کجای دنیا دیده‌اید باشگاهی در یک فصل سه مدیرعامل داشته باشد؟ لطمه این کارها را استقلال، هوادارانش، پیشکسوتان و... می‌خورند. ما

بازیکنی مثل امید نورافکن داشتیم که به ۵۰ هزار یورو به شارلوروی بلژیک ترانسفر شد. نورافکن الان کجاست؟ بازیکنی که در استقلال رشد کرد و به فوتبال ایران معرفی شد. بازیکنی که سنش بالا باشد با او قرارداد یکساله می‌بندند، ولی بازیکنی که جوان است معنی ندارد قراردادش یکساله باشد. اللهیار صیادمنش و مهدی قایدی نمونه‌های دیگر هستند. قایدی را فروختند که بدنی استراماچونی را بدهند، ولی مشخص نشد چه بر سر آن پول آمد. آنقدر پول استراماچونی را ندادند تا تیم از آسیا حذف شد. این پول را در نهایت حجت کریمی پرداخت کرد. می‌خواهید بازیکن بفروشید اشکالی ندارد، ولی باید جایگزین برای او داشته باشید. مگر از قبل نمی‌دانستید که باید پول انتقال محمد محبی را کامل بدهید تا او را حفظ کنید؟

پول، مشکل لیگ

شاهین بیانی

مدافع و کاپیتان سابق استقلال

هر کسی به استقلال می‌آید، فقط دنبال استفاده کردن است و دلش به حال این باشگاه نمی‌سوزد. علی‌خطیر را می‌شناسم، او مدیر خوبی است و امیدوارم مشکلات را حل کند، ولی مشکل استقلال برای امروز نیست و چندین سال است گرفتار آن است. درآمد و بودجه استقلال مشخص نیست و فقط هزینه می‌شود. نمی‌دانم چرا قراردادهای یکساله بسته می‌شود که حالا تیم به مشکل خورده است. در گذشته بازیکنان بالای ۱۰ سال در استقلال بازی می‌کردند، مثل «رضا تلچگر» که از اول فوتبالش در استقلال بود و جایی نرفت. اینها نتیجه ثبات مدیریتی است. در استقلال